

SÄKENET.

Ihmissydan on pohjaton kaunendenkaihon ahjo, josta vuoroin surun kirpeät, kaihon kalpeat ja ilon hulmahttelevat säkenet ilmoille pyrkivät. Sanotaan tämän „ahjon” joskus jähtyvän ja sammuvankin — niin, kenties, mutta silloin onkin ihmiselämän yö, jonka kylmässä pimeydessä kaikki lakastuu. Onnellinen se, jonka sydämen ahjo ei sammu. Onnellinen se, joka voi syttäviä säkeniä lähettää elämän kylmään rumuuteen.

„Säkenist’ ei lämmin lähde” — ehkä ei, mutta „kipunasta tuli syttyy”. Niistä voi syttyä suuri rovio, suuri roihu, joka ärjyvän myrskynkin keskellä loimuvat liekkinsä ilmaan kohottaa ja valaisee öistä ympäristöä.

Nämä „Säkenet” on aiotut sellaisiksi sytyttäjäiksi ja lämmön luojiksi. Keskuudessaamme on näihin asti ollut tuntuva puute kunnollisemmasta kirjallisuudesta, senminkin kuukausijulkaisusta, josta säännöllisten aikojen perästä aina saisi hieman vaihtelevaa lukemista. Tätä tarkoitusta varten ovat „Säkenet” syntyneet.

„Säkenissä” tullaan julkaisemaan etupäässä valittuja kirjoituksia omilta kynäniekoiltamme, joskus huomatuimpia suomenoksia vieraskielisistä, erikoispaloja kotimaan kirjailijain kynästä j.n.e. Kaikki tietysti sosialismin, köyhälistön jalon, vapauttavan aatteen hengessä.

Tässä saapuu „Säkenien” ensimmäinen numero maailmaan. Ottakaa tämä ystävänä vastaan ja levittäkää näitä kaikkiin kolkkiin, perheisiin ja yksityisille, heimonme vaeltajille, neitosille ja nuorukaisille, kaikille, jotka iltoja istuessaan kaipaavat joskus huvia, toveria ja ystävää. Joka kuukausi saapuvat „Säkenet” käsiinne uutena, ja toivomme että sitä kestää kauan.

Toimitus.